

Leto IV. Št. 18

Kranj, 4. maja 1951

Cena din 4-

Draznovanje 10-letnice OF v Kranju

Ze par dni pred velikim slovenskim praznikom se je Kranj skoro ves spremenil. Glavno okrasitev so prevzela podjetja, ki so to nalogu zadovoljivo izvršila. Vsi vhodi v Kranj so bili okrašeni s slavoloki. Projekt je napravil na glavnem križišču v mestu mogočen stolp, izložbe so razkazovale uspeh naše industrije, aktivov, šol in društev. Priznati moramo, da so se prav tako kot podjetja dobro izkazali v okrasitvi tudi tereni in prebivalci mesta Kranja.

Na predvečer je bil odkrit spomenik tovarišu Stošiču, članu KP, katerega so Nemci avgusta 1941 v Kranju obesili. Ob 20. uri je bila svečana akademija pri kateri so sodelovali moški, ženski in mešani zbor SKUD-a Fr. Prešeren in člani Prešernovega gledališča. Slavnostni govor ob 10. obletnici OF je imela tov. Rome Draga nosilec spomenice 1941 in član MKKPS Kranj. Po končani akademiji so bile odposlane izpred Sindikalnega doma štafete z venci in plamenicami na vsa spominska mesta in grobove padlih, zagoreli so krešovi na bližnjih in daljnih hribih, v mestu pa je več kot 1 uro razsvetljeval benガljeni ogenj in rakete.

27. aprila so v drž. tekstilnem tehnikumu odkrili spominsko ploščo padlim dijakom. Ob 9. uri so bile na vseh terenih slavnostne prireditve združene s podelitvijo spomenic družinam padlih borcev in žrtv fašističnega terorja. Ob 11. uri je bila slavnostna seja MO OF, na kateri so bile podeljene nagrade zmagovalcem v 6 mesečnem tekmovanju. Prvo mesto med terenskimi odbori OF je dosegel II. teren Rupa v priznanje je prejel prehodno zastavo v trajno last in radioaparat. Med delovnimi kolektivi je bil brez dvoma najboljši kolektiv tovarne Iskra, vendar je ocenjevalna komisija ocenjevala le lokalna podjetja med katrimi je bil prvi kolektiv IBI in dobil v priznanje bronasti kip maršala Tita, med kulturno umetniškimi društvami pa je prejel prvo nagrado Prešernov album in 10.000 dinarjev SKUD France Prešeren. Podeljeno

Zasedanje Okrajnega LO Kranj-okolica

21. aprila dopoldan je zasedal okrajni LO Kranj-okolica. Prisostvoval je tudi minister dr. Anton Kržišnik.

Gospodarsko delovanje okraja je v svojem poročilu prikazal tov. Babič, ki je med drugim dejal, da kmetijstvo in kmečka proizvodnja še nista vidno napredovala. Stanje se ni izboljšalo, čeprav imamo sedaj več strojev, traktorjev in podobnega, kot sprostitev nekaterih kmetijskih pridelkov, nove cene, kar bo prav gotovo vplivalo na povečanje kmečke proizvodnje. Spomladanska setev še ni povsod izvršena, ker so višinski predeli še pod snegom. Pomoč v semenu jim bo dal OLO, potrebno pa je, da tudi kmetje, ki imajo setev že izvršeno, priskočijo na pomoč z vprežno živino.

Zivinoreja je od zadnjega popisa porasta za 294 glav goveje živine in 4270 prščev, kar je vsekakor zadovoljivo dejstvo. Imamo pa še vedno veliko primerov črnih zakolov. Potrebno bi bilo, da se očistijo planinski pašniki, ki so zelo zanemarjeni in kjer bi se živila lahko preko poletja zadržala. Prav tako bi zadruge lahko opravljale zemljo agrarne reforme in nekdajno vaško, kjer bi uredile dobre pašnike. Slabost naših KDZ je v tem, ker živila še vedno ni povsod združena, za kar bi moralna vsaka zadruga skrbeti, da čim preje uredi.

Množične organizacije morajo z vso resnostjo že sedaj računati na zatiranje majskega in koloradskega hrošča.

Skropljiljenje sadnega drevja je močno oviralo slabo vreme, zato ni bilo drevje odiščeno in škropljeno kot bi bilo sicer.

Nepriemerne vremenske prilike so ovirale tudi spravilo lesa, ki je doseglo do sedaj le 12%, posekanega pa je 28%. Pohitoti bo treba s tem, dokler se ne prične glavno delo na polju.

Ob koncu letosnje pomladanske setve

Letos smo se bali, da zaradi mokre zime in deževja v zgodnji pomladi ne bomo mogli spraviti pravocasno semena v zemljo. Ko se je vreme osušilo, so ponekod oral, ko je bila zemlja še mokra in so se brazde svetle. Res, da to za strukturo zemlje in uspešen razvoj posevkov ni najbolje, vendar še zmerom bolje, kakor čakati in sejati prepozno. Najbolj važno je pač, da je spomladi seme pravočasno v zemlji.

Letos smo lahko z vremenom še kar zadowoljni, ker se je zemlja kmalu osušila in so bili pogoji za uspešno setev dobr.

Kmetje zadružniki so bili letos pri setvi še kar urni. Najbolj so se izkazali pri setvi v kmetijskih delovnih zadrugah Podreča, Naklo, Zabnica in Breg. Te zadruge so ujeli pravi čas za setev in znale dobro izkoristiti človeško in vprežno delovno silo.

Te zadruge so posejale že 90% površine, ki je bila po načrtu določena za setev. Za temi pa zaostajajo kmetijske delovne zadruge Duplje, Voglje, Ziri in Podbrežje. Te zadruge so posejale le nekaj nad 50%

je bilo še precej diplom. S slavnostne seje je bila poslana pozdravna brzjavka z željo skorajšnjega okrevanja maršalu Titu ter odposlano pozdravno pismo CK KPJ.

Dopoldan je bila tudi otvoritev razstave dokumentarnega materiala NOB v zgornji dvorani Sindikalnega doma. V prostorih II. drž. gimnazije je bilo veliko šahovsko tekmovanje na 100 deskah med Jesenicami in Kranjem. Popoldan je bil partizanski pochod za vse pionirske odrede iz Kranja. Pri uspešnem pohodu in taborenju so sodelovali člani JA garnizona iz Kranja, člani Ljudske milice, člani ZB in AFZ.

Višek prireditiv v čast 10. obletnice OF pa je bila krstna predstava „Pernjakovi“ od Prežihovega Voranca, kateri sta prisostvovali tudi žena in brat pokojnega Prežihovega Voranca.

28. aprila je bila v Prešernovem gledališču fizičkulturna akademija.

Vse prireditive in proslave so bile poinostevilno obiskane.

S III. rednega zasedanja MLO Kranj

21. aprila je bilo 3. redno zasedanje mestnega ljudskega odbora Kranj. Poleg izvoljenih odbornikov so mu prisostvovali tudi ljudski poslanci, kakor Bizjak Stanc, pomoredsednika sveta za zakonodajo in izgradnjo ljudske oblasti, član CK KPS in poslanca Hafner Vinko in Bostjančičeva.

Na zasedanju so pregledali izvršitev sklepov II. zasedanja MLO, ažuriranje knjigovodstva, lokalno industrijo, kmetijstvo, sadjarstvo, dviganje strokovnih kadrov, zdravstvo itd. Razrešili so tudi dva člana Izvršnega odbora, tov. Periča, predsednika kontrolne komisije MLO, ker je ta ukinjena, in tov. Ličana, ki je bil poverjenik za finance in je neredno ter malomarno opravljal službene dolžnosti.

Ugotovili so, da je najbolj pereče vprašanje v Kranju vprašanje stanovanj, saj pride v Kranju po 1.500 družin na eno stanovanje. Prav tako je velika težkoča razsvetljava z ozirom na pomanjkanje električnih žarnic. V bodoče bi bilo treba polagati več pažnje graditvi privatnih stanovanjskih hišic in dobaviti potreben gradbeni material.

Sprejeli so tudi sklepe o zaščiti in čiščišči sadnega drevja ter gozdov, prav tako pa, da je treba odpraviti iz stanovanjskih

9. maj praznik zmage in miru

9. maja je bila zmagovito končana ena najbolj krvavih vojn v zgodovini človeštva. Fašistična zver je bila uničena v svojem lastnem blrogu. Praznik zmage praznuje danes ves napredni in svobodoljubni svet s ponosom, ker je to praznik veličastne zmage sil napredka nad silami mračnjaštva. 9. maj pa je hkrati opomin vsem tistim, ki bi hoteli kratiti narodom svobodo in prostost.

Odločna borba za mir milijonskih množic sveta izpoljuje dobo šestih let po zmagi nad fašizmom. Kakor je bilo med fašistično okupacijo naše ljudstvo v prvih borbenih vrstah, tako je tudi danes med najodločnejšimi borci za mir. Obogateno z velikimi izkušnjami ljudske revolucije se dobro zaveda, da je konstruktivno delo pri graditvi svoje domovine najmočnejši odgovor vsem vojnim hujšačem. V šestih letih po zmagi nad fašizmom so naši narodi dosegli ogromne uspehe pri elektrifikaciji in industrializaciji domovine. Razvoj naše državne ureditve v teh šestih letih pa kaže jasno začrtano pot k čedalje večji demokratizaciji upravljanja države. Naše ljudstvo s tem dokazuje, da se zaveda, da je močna in enotna država najtrdnejši porok miru.

Dan zmage nad fašizmom je za naše narode še posebno pomemben praznik. Spominjajo se svojih herojskih naporov v osvobodilni borbi, ki jih je v jih še danes občuduje ves napredni svet, naporovi, s katerimi so k tej zmagi prispevali pomemben delež. S svojo borbo je naše delovno ljudstvo pokazalo, kako se je treba odločno in enotno boriti za svobodo in napredek za zmago nad fašističnimi okupatorji in izkorisčevalci. V naših narodih pod vodstvom Komunistične partije ni bilo oklevanja, niti strahu pred žrtvami, katere je tirjala svoboda. Niso čakali križem rok, da bi jim nekdo poklonil svobodo. Naše junaka ljudstvo se je dobro zavedalo, da si bo resnično svobodo priborilo le s svojimi rokami in s svojimi naporji, ter da s svojo borbo pomaga tudi drugim narodom.

Sesto obletnico zmage nad fašizmom praznuje naše delovno ljudstvo z velikimi delovnimi znagami prepričano, da je pot, po kateri gre, pravilna in zato je tudi trdno odločeno nadaljevati svojo borbo za mir, skupno z vsemi naprednimi silami v svetu.

naselij in blokov rejo živali, ki jih imajo nekatere v stanovanjskih hišah in kleteh, kar je iz zdravstvenih ozirov zelo škodljivo. V bodoče je treba nuditi večjo pomoč urbanističnemu svetu MLO-ja ter s tem ureditvi mesta.

Nujna je večja povezava s sveti državljanov. Pogosto je treba sklicevati zasedanja Mestnega ljudskega odbora, kjer se lahko posamezno in podrobneje razpravlja o vseh perečih problemih v mestu, posebno kar se tiče lokalne industrije, ki jo bo treba preusmeriti. S tem v zvezi je bil sprejet odlok, da se združita podjetje Avtomehanika in Mestno avtoprevozništvo v Mestno prevozništvo Kranj, prav tako pa se združita mestno gradbeno in remontno podjetje v Mestno gradbeno podjetje.

Sklep zasedanja mestnega odbora v Kranju je bil tudi ta, da je treba v bodoče posvečati več pozornosti vzgoji mladine v šolah, posebno v višjih in strokovnih šolah. Prav tako je treba ustvariti večjo povezavo z okrajnim ljudskim odborom Kranj-okolica. Z ozirom na to, da je na področju mesta še več davkoplačevalcev, ki niso poravnali svoje obveznosti, je treba vse davčne obveznosti iz preteklega in akontacije za tekoče leto poravnati do drugačega zasedanja MLO. Prav tako so sklenili, da bodo posamezni terenski odbori tekmovali v okrasitvi, pri svečanostih in pri podelitvi spomlenim žrtvam NOB v dneh 27. aprila in 1. maja.

Skupščina mestnega odbora v Kranju je sprejela uredbe o zatiranju majskega hrošča, ki se je že pojavit, prav tako pa se z uredbo zabranjuje oškodovanje kmetijskih zemljišč z napravo potov itd. Dalje se zabranjuje trošenje pitne vode za namakanje vrtov. Z uredbo se zabranjuje tudi prevoz z motornimi vozili, kolesi in konjsko vprego z Jezerske po Partizanski cesti do tovarne Sava in z Jezerske po Gregorčičeve ulici do tovarne Sava.

PUTNIK KRANJ

organizira posebni vlak na večjemu železničarsko
TOMBOLO dan 13. maja 1951 v Ljubljani.
Tablica in vožnja din 70.—
Odhod iz Kranja ob 12:10, povratek iz Ljubljane ob 20:

Izkoristite to ugodno priliko!

Pionirji nam pišejo ...

Vpisal sem se v vrtnarski krožek. Tam nam je odredil tovariš upravitelj gredice. Prav radi jih obdelujemo. Da bo dobro uspevalo nam je dal JA garnizon Kranj tri voze gnoja. Kmalu bomo posadili fižol, ohrovit itd. pridelek bomo prodali koloniji,

denar, ki ga bomo dobili, pa bomo spravili v odredno blagajno. Kakega lepega dne bomo naredili skupen izlet. Tako se učimo vrtnarstva, ki nam je v korist.

Marijan Weisseisen, uč. 4. raz.

Pri telovadbi je zelo zabavno. Otroci se igramo, skačemo in gugamo. Ko tovarišica začne, moramo iti v vrsto. Nato nas presteje in nas razdeli v več vrst. Potem dolobi: eni gredo na lestvo, drugi na plezala, tretji se vzpenjajo na kroge itd. K telovadbi hodimo zato, da si krepimo telo.

Grandovec Jelka, uč. 4. raz.

Jaz sem se vpisala v krožek za ročno delo. Dobile smo robček, ki smo ga naredile z ažurjem in ga podarile za materinski dan svojim materam. Za 6. maj smo dobile naloge, izdelati vrečico za krtače. 6. maja bomo svoje izdelke prodajale na pionirskem sejmu.

V šoli smo dobili tudi brisače in robčke. Jaz sem izdelala eno brisačo in štiri robčke in tovarišica učiteljica je dejala, da smo vse lepo izdelale.

Gabrič Majda, učenka 4. raz.

TUDI NA PRIMSKOVEM NISMO ZADNJI
Med kranjskimi pionirji, med pionirskimi odredi in šolami je zadnji teden kar živahnno razgibano delo. Vse se trudi, da bo kar najbolje pripravljeno za pionirski dan.

Delovni bataljon, pionirska brigada, odred

Ko je leta 1944 Gradnikova brigada osvobodila Železnike, se je iz čete osnoval delovni bataljon, ki je pomagal pri čiščenju ruševin. Kmalu za tem so se združili pionirji iz Železnikov, Češnjice, Studenega in Podlonka v pionirsko brigado, ki je bila takrat edina te vrste v Sloveniji. Toda borba še ni bila končana. Sovražnik je ponovno napadel Železnike. To je bilo v jeseni leta 1944. Takrat so bili na položajih tudi pionirji in dobili prve puške.

Ko je bila konferenca v Cerknem, je odšlo tja tudi 20 najboljših pionirjev iz Železnikov. Pionir Blaž je prejel tamkaj za požrtvovalno delo odlikovanje "Red hrabrosti". Damjan in Nace "Znak hrabrosti". Dušan pa so podarili brzostrelko. To ni bilo priznanje samo Blažu, Damjanu in Dušanu, temveč celotnemu pionirskemu odredu.

Kmalu po konferenci so začeli Nemci zadnjo veliko ofenzivo, ki je imela namen uničiti IX. Korpus NOV in POJ. Blaž, Damjan in Dušan so odšli v hribe, do škofjeloškega odreda, ter skupno z borgi vztrajali na položajih. Po končani ofenzivi so se vrnili k svojemu odredu.

O pionirjih na Primskovem še ni bilo glas; kar nekam skromni so, zato pa tem bolj delavnji. Na osnovni šoli imajo več krožkov, med njimi pa je najstevilnejši in najdelavnejši krožek za ročna dela. Kakih 60 pionirk se pridno uči in sad svojega dela hočejo pokazati na pionirskem sejmu. Tu boste videli kako zanimive stvari že znajo izdelovati. Tam bodo brisače in robči, pa različni glineni izdelki in možicliji, ki se prav radi postavljajo na glavo ali pa delajo veletoč.

V težavah so jim požrtvovalno priskočili na pomoč mladinci na šoli za učence v gospodarstvu oblačilne stroke. Kot izučeni

strokovnjaki so izdelali vrsto oblačilnih predmetov, večino za otroške punčke vseh velikosti. Tam boste lahko kupili za svoje najmanjše oblekco, kapico, predpasiček, copatke, kopalne hlačice itd. Mamice bodo ime veliko izbire.

Vse take in podobne stvari pripravljajo Primskovljani. Gotovo bo za njihove izdelke veliko zanimanja in pred njihovo stojnico bo velik vrvež. Težko bo mamicam, če bodo hotele zadovoljiti svoje otroke. Marsikaj bo vabljivo, vse bo zanimivo. Sicer pa sedaj ne bi hotel preveč govoriti o vsem tem, najbolje bo, da pridete sami in se prepričate, kako bo.

Pionirji - junaki velikih del

Zelezniški "Ratitovec" — prvi pionirski odred v Sloveniji

Le kdo ne bi poznal krepkih, junaških otrok v Železnikih, ki so kot prvi pionirji v Sloveniji z drobnimi, trdno stisnjennimi pestmi začeli biti sovražnika.

"Rdeča roža"

Ko je na slehernem delu naše domovine zapela partizanska puška, so tudi mnogi otroci začutili, da se godi nekaj velikega. Že v začetku 1942. leta se je vnela v Dražgošah, vasi nad Železniki, težka borba proti Nemcem. Sovražnik je od vseh strani napadel partizanski bataljon, ki je imel samo 150 borcev, hrabrih za tisoč drugih. Borba je trajala več dni. Trdne partizanske vrste se niso vdale. Pri Bičkovi skali so mitraljezci dolgo zadrževali sovražnika. 1200 mrtev Nemcov ni bil skromen račun za tako majhno število hrabrih borcev.

Sovražnik je streljal, požigal domove, preganjal po visokem snegu starčke in matere z otroci. Takrat so Dražgošani čutili, kot bi se plazil čezje težak, črn oblak, ki se bo vsak hip pogreznil nanje.

Borba je prebudila tudi Lotričevega Štefana, pionirja iz Železnikov, ki se je prvi spoznal s partizansko borbo. Štefanu podobnih otrok je bilo vedno več. Majhni in mlađi so bili, pa vendar silni v ljubezni do svojih narodov in svobode ter polni mržnje do zločinskih tujcev, ki jim niso pustili, da bi v miru preživili svoja mlađa leta.

In prav v teh najtežjih časih v zgodovini slovenskega naroda se je osnovala v Železnikih pionirska skupina "Rdeča roža". To je bila prva organizacija najmlajših. Tako je Štefan zbral okoli sebe trdnej krog otrok — Brtonceljevega Franceta, Bežljavega Jožeta, Prezjevega Naceta, Petračevega Tineta, Šuštarjevega Venita, Kristanovega in Zumrovega Lojkza. Tako se je iz velike ljubezni do domovine, do naše hrabre narodnoosvobodilne vojske, ki so ji neprestano pomagali, rodila njihova organizacija "Rdeča roža".

Pogumni so bili ti naši prvi pionirji. Vzdrževali so zvezo s partizani, jih obveščali o namerah in premikih sovražnika, trosili listke in pomagali partizanom s sa-

botažnimi akcijami. Nemci pa so se jezili nad "nepridipravi", ker jim celo v postojanki niso dali miru. Sovražnik "Rdeča roža" ni zasledil, ker ni mogel razumeti, da bi tudi otroke prevezala tako velika ljubezen do domovine. In res so znali ti otroci ljubiti svojo domovino v najtežjih časih, takrat, ko je bila ljubezen najbolj potrebna.

Uspeh za uspehom je dvigal "Rdečo rožo". V pionirsko organizacijo je stopilo veliko partizanskih otrok in vsakdo je imel svoje ilegalno ime. Pod zemljo so imeli

bunker, v katerem so se vsak večer sestajali in napravili načrte za naslednje dneve.

Leta 1943, ob kapitulaciji Italije, so imeli pionirji veliko dela. Nemške čete so se v kolonah valile skozi naselje. Marsikateremu vojaku je zmanjkala pištola, saržeri in municija.

Pionir Štefan je že dolgo razmišljal, kako bi jim pošteno zagadel. In prav sedaj je bil ugoden čas. Pritihotaplil se je v Benedikovo garažo, kjer je bil spravljen avto nadutega zločinskega nemškega komisarja. Šibica je zugorela in že je planil plamen iz avtomobila. Štefan jo je brž popihal, in preden so Nemci utegnili potegniti avto iz garaže, je že zgorel.

Po mnogih uspešnih akcijah je bila iz prve skupine ustanovljena četica, katere komisar je bil Blaž. Takrat so vse imeli lesene puške. V četi je bila močna disciplina in organiziranost. Delo so si razdelili po skupinah, in si umislili nekaj prav posebnega. Četa je preudarno sklenila, da bo zgradila iz lesa dva tanka in avto Rdečega križa. Nemci bodo pač mislili, da se igrajo, četa pa bo v resnici prevažala material za partizansko vojsko. Tako je tudi bilo. Nemci pa so jim nekoga dne, ko so privozili mimo, narisali na tanke klukaste križe. Še bolj prav, so si mislili, sedaj bomo mnogo laže opravljali svoj posel. "Pa smo jih spet pošteno potegnili za nos!" so zadovoljni pritrjevali.

V srcih pionirjev pa bo ostal spomin na njihove težke dni velik in svetel, kot so bili veliki in svetli liki naših prvih pionirjev.

Ob pionirskem prazniku

Morda najnazornejše izpričuje miselnost socialistične družbe skrb za otroka. Tu ne moremo govoriti o humanih akcijah posameznih dobrodelnih društev, kot so v kapitalističnih državah, temveč o povsem novem pojmovanju vrednosti človeka in zato o povsem novih odnosih oblasti in družbenih organizacij tudi do otroka.

"Skrb" buržoazije za otroke nam izpričujejo otroški vrtci v predvojnih letih, katerih je bilo nekaj po naših mestih in ki so bili namenjeni meščanskim otrokom. Tudi poznamo sokolske in orlovske podmladke, ki so jih vzgajali v liberalni in klerikalni miselnosti. Koliko pa so bile te ali druge organizacije socialnega značaja ali občevzgognega, je drugo vprašanje. Za bedo delavskih in kmečkih otrok, za njihovo razvedrilo in vzgojo, se takratna vladajoča plast ni brigala. Bistvo je v tem, da je vsa buržoazna družba gledala tudi na otroke z razrednega stališča in da je to razredno stališče uzakonila tudi v praksi in v pedagogiki. Proletarski otrok je po mnenju buržuja nepopoln človek, ki je že od rojstva nosil kali zločinskih zarotkov, ki se ni sposoben dvigniti do kulturne stopnje človeka in ki bo mogel svetu koristiti le s fizičnim delom, če bo dovoljen uklenjen. Tudi odnos vaške buržoazije do vaške revščine je bil enak. Vrednost človeka in tudi otroka se je cenila samo po velikosti grunta. Tudi politična pripadnost reveja buržoazni stranki ni te ocene spremeniла. "Ne boš jemal bajtarske!" je vsak gruntar govoril svojemu sinu. "Ne hodi z bajtarskimi!" je vsaka gruntarica naročala svojim otrokom. Ocenjevali so se le s stališča vrednosti hlapca ali dekle, ki v življenju vasi niso ničesar pomenili. Vrh tej buržoazni miselnosti je pa napravil Hitler s svojo rasistično teorijo o nadvrednosti nemškega človeka in "podčloveka" Slovana.

No, ti časi so za nami in jih naši otroci ne bodo nikdar doživeli. Z zmago socialistične revolucije v Jugoslaviji je tudi otrokom dano pravo človeško dostojanstvo. Nikdar več ne bodo objekt manjvrednosti, nikdar več predmet izkorisčanja.

Danes v tej državi vse tekmuje, kako bi uresničili otrokovoj lepšem življenje. Res, da nás materialna pa tudi duhovna zaostalo ovirata pri idealnih zasnovah. Dejstva pa potrjujejo, da smo kljub ogromnim materialnim težavam in premajhnemu naprednemu vzgojnemu znanju, le storili večlike korake naprej.

Kakšno dragocenost predstavljajo otroci za vsak narod, je zopet dokazal Hitler. Zadeti je hotel naš narod pri samem njegovem viru — pri otrocih. Organizacija nemških otroških vrtcev za slovenske otroke po vseh mestih in večjih vaseh, je imela en sam namen — odvzeti našemu narodu načrščaj, potujčiti ga, raznaroditi ga. Kakšen je bil odgovor naših ljudi na ta zločinski napad, je vsem nam v živem spominu. Že po nekaj mesecih sta ogenj in sekira maščevalcev, največ ilegalnih terenskih delavcev vse te vrteče uničila. Nemški "vzgojitelji" so jo klavrnno popihali v varstvo nemške policije.

Našo narodno tragedijo v letih okupacije je prav tako živo kot odrasli občuti tudi naš slovenski otrok. Po vzpodbudi Komunistične partije, ki je svoj otroški socialno vzgojni program objavljala že v letih predvojnega boja, so se v času okupacije izoblikovali prvi pionirski odred. Prav v našem okraju, v Železnikih, se je formiralo prvi pionirski odred v Sloveniji "Rdeča roža". Seveda je bil pionirski program prirejen takratni situaciji. To je bila vojska mladih obveščevalcev, kurirjev in saboterjev, ki so mnogokrat posegli tja, kamor odrasel ni mogel. Lepše življenje so imeli na osvobojenem ozemlju, kjer so že mogli obiskovati partizanske šole, ki so skušale izpolniti vsaj minimalni učni in vzgojni program. Tako so se v plamenih vojne in revolucije polagali prvi temelji pionirski organizaciji in novemu vrednotenju otroka.

Po osvoboditvi se je na široko raznahnalo delo z mladino in skrb zanj. Nastali so mladinski in dijaški domovi, otroški vrtci, počitniška letovanja, otroške jasli, šolske in mlečne kuhinje, štipendije itd., vse z namenom, da se omogoči vsem otrokom brez izjeme fizični in duševni razvoj. Organi ljudske oblasti in množične organizacije se trudijo, da do najvišje mere razvijejo vse možnosti za vzgojo, pouk in telesno vzrost otroka.

Gradimo nov svet, v katerem bo največji dragulj — srečen človek. Ta človek pa naj bo že — naš otrok.

